

zajądem, tak systematycznie, tak wtrawem, jak gdybyśmy byli wszyscy przeniesieni do wieków najciemniejszego barbarzyństwa!

Dwa razy, moskiewski i pruski, ze śmiezną, dziecinną zarumiannością przywłaszczając sobie miano pryncypów cywilizacji, emulują nawzajem w przesławianiu Polaków i w dziękmi, nieludzkim barbarzyństwie. A m b e m e l i o r e s!

Z drugiej strony: co za szalone zapalenie niektórych rodaków naszych, mniemających, że jest przy podobnych warunkach jakikolwiek sposób pogodzenia się z Moskalmi lub z którymś z cieniunciel!

Pan moskiewczyń tyło wart co pangermanizm.

Korespondencje „Gaz. Nar.“

Par. 23. lutego.

Jak wszędzie gdzie tylko Polacy się znajdowali, obchodzono uroczystości 15 lutego, tak i u nas dla uczczenia urodzin Kopernika pozycyiono pewne przygotowania. Inicjatywę w tem wzięła tak zwana komisja poświęcenia, której przewodniczył hr. Janosiński. Przygotowywane wespół uczyły, udziały w tym także uczniowie, którzy weszli na listy zapisanych osób, byłby bardzo licznymi, a na której miało być kilka przemówień, lecz wadze francuzkie nie pozwalają obecnie na liczne zebrania, a więc i przygotowania uczyły nie przyszła do skutku.

Nietylko zasłynęły w Paryżu recepte ks. Czartoryskiego, ale mówią tu także wiele o przyjęciu u p. Karłowicza Gątełowskiego, sławnego okulisty, gdzie zbiera się towarzysko francuzko-włosko-hiszpańsko-polskie.

Znow wam muszę donieść o zgłoszeniu trzech rodaków: Roberta, urzadnika kolei w Rouen, Ordynskiego Franciszka, oficera z 1831 roku, który był urzędnikiem w jednym z parafialnych towarzystw ubiegłego roku, i Leona Kłosa, w wojsku. Ostatni służył za Napoleona I. w wojnie, bit się w Hiszpanii i Moskwie, w 1815 zajął się gospodarstwem rolnem, lecz gdy jego były dowódcą swadronu a później ks. biskup Gutkowski poświęcił się służbie bożej, i on w ślad za nim został księdzem. W listopadownym powstaniu poruciwszy probostwo, był kapłanem w Łowczym. Zmarł w Paryżu 30 lutego 1842 lat, w 1870 r. obchodził jubileusz 50letni kapłaństwa.

Przegląd polityczny.

Austro-Węgry.

(Reforma wyborcza.)
(Ciąg dalszy.)

§ 44. Także przy głosowaniu ustnem (§. 41) obowiązują rozporządzenia §. 42 co do rozpoczęcia, przebiegu oddawania głosów i wykazania się kartami legitymacyjnymi.

Każdy wywołany wyborca winien dokładnie oznaczyć osobę, która według jego życzenia ma być deputowaną.

W razie wyborczych obok imienia wyborcy uwidocznić protokół w rubryce na to przeznaczony, że wyborca oddał swój głos.

Równocześnie jeden z członków komisji wyborczej prowadzi wykaz głosowania, a inny listy głosowania.

W wykazie głosowania przytoczyć należy z nazwisk wyborców oddających głosy, i przy każdym z nich osobę, na którą głos oddano.

W liście głosowania ma być każdy, o którym głos oddano, z nazwiskiem i nazwą listy przystosowany, a obok jego nazwiska li-

czba i przy drugim danym mu głosie liczba 2, przy trzecim liczba 3 itd. zamieszana być winna.

§ 45. Oddawanie głosów zamknięciem być ma o naznaczonej godzinie. Wyborcy ci atoli, którzy przed naznaczoną godziną zamknięcia lokalu wyboru się stawili i byli obecni przy zamknięciu lokalu, nie mogą być od głosowania wyłączeni.

Jeśli zająd okoliczności, które przeszkadzają rozpoczęciu, przeprowadzeniu i ukończeniu wyborów, to może akcja wyborcza być odłożona na dzień następnny przez komisję wyborczą z zezwoleniem Komisarza wyborczego.

Jeśli ogłoszenie o tem wyborów nastąpi w sposób w miejscach praktykownych.

Jeśli oddawanie głosów się rozpoczęło, akcja wyborcza i urna wyborcza z zawartem w niej kartami głosowania trzymane być winne przez komisję wyborczą i komisarza wyborczego pod pieczęcią aż do dalszego ciągu czynności wyborczej.

§ 46. Do zamknięcia głosowania, które ogłoszono przewodniczącej komisji wyborczej, a jeszcze przed rozpoczęciem oddawania głosów, wymie tenże karty głosowania z urny wyborczej, i takowe policy.

Podczas oddawania głosów jeden z członków komisji wyborczej rozwija każdą kartkę do głosowania z osobną i przejrzywszy ją odda przewodniczącemu, który ją głośno odczyta i innym członkom komisji do przejrzenia poda.

Dwaj członkowie komisji wyborczej prowadzą bieżącą ulóżoną według § 44 listę głosowania, co do osób, które głosy otrzymały; obie te listy muszą się ze sobą zgrażać i winny być podpisane przez wszystkich członków komisji i przez komisarza wyborczego.

§ 47. Jeśli karta do głosowania zawiera więcej nazwisk niż się ma wybrać deputowanych, natenasza nazwiska po nad te liczbe ponownie zamieszczone nie będą uwzględnione. Jeśli jest mniej nazwisk na karcie do głosowania, ta nie traci z tego powodu swej ważności.

Jeśli na jednej i tej samej karcie jest nazwisko nazwisko jednej i tej samej osoby kilka razy, liczy się je przy zliczaniu głosów tylko raz.

Głosy, które padły na osobę w myśl § 20 od obywatelności wykluczoną; głosy zawieszony od pewnych warunków lub do których dotychczas polecenia dla wybrania się mającego; wreszcie głosy nie określające bliżej wymienione osoby, są nieważne i nie doliczają się do oddanych głosów.

§ 48. Rezultat oddawania głosów ma być natychmiast ogłoszony przez przewodniczącą komisję wyborczą, a jeśli wybór deputowanych przez podjętą czynność wyborczą nie został jeszcze ukończony, natenasza przewodniczący doła, że o ogólnym rezultacie wszystkich do siebie należących głosowań dowiedzieć się będzie można w głównym miejscu wyboru.

W ostatnim razie komisarz wyborczy zawiadoma natychmiast o rezultacie głosowania, o ile można drogą telegraficzną, tego urzadnika politycznego, który powołany jest do ułożenia w głównym miejscu wyboru, o ogólnym rezultacie podjętych w poszczególnych miejscach wyboru do siebie należących głosowań.

§ 49. Wybrany deputowany jest ten, kto otrzymał więcej niż połowę wszystkich ważnych głosów.

Jeżeli więcej osób niż miało być wybranych, otrzymało bezwzględnie większość głosów, natenasza rozstrzyga większa liczba głosów, lub w razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącą komisję wyborczą o tem, kto ma być uważany za wybranego.

Jeśli nie osiągnięto bezwzględnej większości głosów, natenasza co do wybrania się jeszcze mających deputowanych należy odbyć wybór ściślejszy.

§ 50. Przy wyborze ściślejszym ogranicza się wybory tylko do osób, które przy pierwszym skrótowym względnie najwięcej

miałoby głosów po tych co otrzymały większość bezwzględną.

Liczbą osób mających wejść do wyboru ściślejszego wynosi zawsze dwa razy tyle, ile ma być wybranych deputowanych.

W razie równości głosów rozstrzyga los kto ma wejść do wyboru ściślejszego.

Jeśli w wyborze ściślejszym wszystkie oddane głosy ważne rozdzielone są równo między wszystkie do wyboru wchodzące osoby, tak, że każda ma za sobą połowę wszystkich głosów, natenasza rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącą komisję wyborczą, która z nich uważana być ma za wybraną.

Jeśli prócz tego wypadku nie zostanie osiągnięta większość bezwzględna, należy wybór ściślejszy dalej prowadzić dopóki względem wszystkich wybranych się mających deputowanych nie osiągnięto się bezwzględnej większości głosów, lub dopóki wspomniany wybór nie doprowadzi do wybrania wszystkich członków komisji wyborczej, komisarza wyborczego i protokółu; następuje z ułożeniem listy wyborczej, wykazu głosowania i podpisania kartek do głosowania oraz tak ważnych jak za nieważne uznanych głosów, przy wyborach zaś w większej części podlegających opodatkowaniu z zaopiniowaniem (dotyczy opodatkowania z zaopiniowaniem) takowych obywateli, a przy wyborach gmin rdn wiejskich z ułożeniem aktów wyboru wyborców ma tenże protokół być opieczony, napisem tenże oznaczając zapoznany i komisarzowi wyborczemu oddany.

Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 51. Po skończeniu czynności wyborczych zamkniętych w ma prowadzon z niej protokół, podpisany przez przewodniczącą przez członków komisji wyborczej, komisarza wyborczego i protokółu; następuje z ułożeniem listy wyborczej, wykazu głosowania i podpisania kartek do głosowania oraz tak ważnych jak za nieważne uznanych głosów, przy wyborach zaś w większej części podlegających opodatkowaniu z zaopiniowaniem (dotyczy opodatkowania z zaopiniowaniem) takowych obywateli, a przy wyborach gmin rdn wiejskich z ułożeniem aktów wyboru wyborców ma tenże protokół być opieczony, napisem tenże oznaczając zapoznany i komisarzowi wyborczemu oddany.

Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 52. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 53. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 54. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 55. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 56. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 57. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 58. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 59. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 60. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 61. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisał wszystkie członkowie komisji wyborczej, to należy przytoczyć tego podaj w protokole wyborczym. (Dok. n.)

§ 62. Komarz wyborczy odszeka akta wyborów sekcji kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedne i te same i liczbe deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenasza komisarz wyborczy odszeka akta sekcji kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oddania, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczone ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

objektywnie, warto jednak podnieść niektóre ustępy, jak naprzykład:

„Cel ustanowienia trzeciej metropolii prawosławnej w Austrii, po zwołaniu patriarchatu Karłowickiego (?) do śmiertelności patriarchy Rajkajczy, jest czysto polityczny. Rumunian na Węgrzech i w Siedmiogrodzie, rządzący w imię cesarza, Sława Szaguna, mający swe stolicę w Sybinie (Hermannstadt); Serbami w Banacie, Syrmji i Pograniczu wojskowym, metropolia karłowicka (do tej pory nie wybrany); Russkimi zaś w Galicji, Rumunian na Bukowinie i Serbo-Chorobami w Dalmacji, metropolia czernowiecka Hakman’.

Wszystkie te trzy, tak nie właściwy w mowie o władzy duchownej, która nie powinna władować i nie wdaj; w sfera administracyjno-polityczne kwestie, nabiera tem większego znaczenia w ustach petersburskiego publicyści, że mówiąc przedtem o lochach patriarchatu karłowickiego ubolewa mocno, że jednemu zarządu nad prawosławnymi w Austrii, została naradzona przez autonomiczne tego patriarchatu Wzmianka o niestwierdzeniu w Galicji ruskich prawosławnych (jak wiadom), oprócz kilkunastu prawosławnych Polaków, byłych poddanych carskich, i paruset może Rumunów, u nas nie ma: prawosławnych, jest także bez znaczenia: wiadomym bowiem, jak niedługo moskiewscy wzięli ją do ręki, i że w tym celu wzięli w własny swój naród i w zachodnią Europę, nie mającą stosunków wschodniej, że unita i prawosławni to wszystko jedno, tak samo jak wszystko jedno Rusyn w Galicji czy też nad Dnieprem, a Moskaj z nad Wołgi. Tym sposobem szachrajkami stwarzają sobie Moskale kruczek do przycięcia się w dacie chęci w Austrii, która w imię prawa praw narodowych i religijni mających swych jednowierców i ziomków.

Wszystkie te zmiany w hierarchicznym ustroju prawosławnej cerkwi — powiada autor — dokonany władza świecka w Austrii, jak widać i wbrew woli prawosławnej wyludności, nie pytając o zgodę na te zmiany ani synodu prawosławnego ani innych cerkwi prawosławnych.

„Aby prawosławnej cerkwi w Austrii, koncy autor — miała już zagwarantować, jak u niemienna *Gazeta Kołowska*, o tem jeszcze można wątpić, a jednak wtrącenie się rządów niemieckiego i węgierskiego w sprawy kościelne ludności prawosławnej Austro-Węgier, nieczym się nie różni od podobnego wtrącenia się rządu tureckiego w sprawy kościelne Bułgarów z Greqkami (?), i jeśli patriarcha karłowicki ogłosi bukowickiego metropolii za szczytka za wszystkie prawosławnych jego metropolii za odwieczności, to i w Austrii będzie miał miejsce — tak się, zupełnie podobne, co i na Bałkanach półwyspie, wypadki.”

Pomniając, że autor naturalnie zapomniał o wtrąceniu się rządu austriackiego w sprawy kościelne podległych mu państw, i że o tym w ogóle nie wspomina, za pomocą ucieki, przynależności do tych państw; że w oku swem nie widzi całej sprawy i raz go malutkie zderzenie w cudzem; że nakoniec autor jest właśnie tem państwem, które najdotychczas obchodzi się w sprawach kościelnych ze sztywno podany, zawiązaniem w zależe mąk i inicjatywę w tychże sprawach; musimy przyznać, że zaczynając od tytułu, wszystko w tem artykule zdradza i jest nowym dowodem wiadomych zachcianek polityki moskiewskiej, na które nieraz zwracaliśmy uwagę, dążący do umniejszenia i podważenia prawa prawosławności napisanej z petersburskiego synodu — napisanej kurji trzęsącej światem całym. Ubolewano nad tem, że rząd cesarza Franciszka Józefa dokonał zmian w prawosławnej hierarchii kościelnej bez pytania się o zgodę i n y c h kościołach prawosławnych, jest więc dotychczas, że synod petersburski mógłby być kwestji politycznej a może z czasem połowy swe rękę.

Wspominamy dziennikowców, że nie minie prawie dzień jeden, aby petersburska policja nie była zmuszoną wydać z Petersburga listy adrepcy Terepsichory musieli się kontentować szerebniczakami po 25 centów, spoglądając pożydlivym okiem na zwycięzkiego politycznego epopodowca, który w rękach ludźmów — mających posłużyć jako najtrwałszy cement do sklejania małżeństwa z jaką zawiedzioną pięknością i ugrontowania przyszłego szczęścia małżeńskiego. Wedle zdania kościoła „von der Bors” było to „sein gedult und nobel ausgefallen”. Biercie zaś miare moje piękne panie, jaki dźwięk paucy w salobach wieńców, alezawodzą i bez namysłu przynajmniej, że nasz ochotczy mazar, choć w ciemnym saloniku i przy jednym fotele, stokróż miłsze zostawia wspomnienia, niżeli tytułowa karnewalowa tańciska, na której wartość kobiety oznacza się wedle cieżaru i wielkości pozawieszanych kół.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

„Niemieckie szumowny dziennikarskie”, o których wspomnieliśmy Matecki w swym odczycie o Koperniku, donosząc o tak świetnie historycznym naszym rodaku — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

burga włóściem z Kongressu, nie mających ani środków do życia ani dachu, w tej stynnej z drożyny stolicy. Włoscianie ci ciągną pichotą do Petersburga bez skargami do cara na krzywdzące wyroki warszawskiego sądu apelacyjnego w sprawach o grunta z dworem. Jest to fałsz, bo przecież ani sąd apelacyjny, ani żaden inny nie zalażają wyobobu, a przeto wprawdzie sąz podobnych w zupełności oddane zostało w ręce komisarzy włoscianich z ostateczną instancją do gubernialnych takichże komisji, ad hoc ustanowionych. Jest to zatem nie więcej jak nowy dowcip szanownych działelży; że można się złożyć się przedziwnemu, że ci spieszni wyroczynie sądów moskiewskich i białych, już znowu swe ręce, odnawiający od rubli Polaków.

Głosy jest zawsze nieporównany Niedawno temu wąpił cy Kopernik był Polakiem i poezwie deunoualcy, że tak samo jak w roku 1830 w kilka miesięcy po poświęceniu pomnika wielkiego astronoma, buchnęło powstanie listopadowe, tak w roku 1873, pod przysławą uczczenia czterechsetletniej rocznicy urodzin i mianowanego swego ziomka, Polacy zamierzają uczcić demonstracyjną polityczną a później może co nawet i większego, tak jak to było w latach 1860—1863; — teraz zaś, gdy obchód miał się odbyć za pozwoleniem rządu (Góhoda to piśn na kilkanaście dni przed obchodem, lecz dopiero wówczas dostał się w masze przez je-go artykuł) wstrząsnął gorące swe pragnienie „aby bratobójczy rozdział, jaki panuje między Polakami a Russkimi, nie stał nikomu na zawadzie użać w Koperniku s wo b o d n ą d u s z e (?) i widzieć w nim Słowianina (tj. Moskala, według pojęć działelży), równie drogiego sercom Russkim i sercom polskimi, drogiego i miłego nad brzegami (czachowski) Niemcy.”

— Nie można już być większym komedjantem i — fiksem zarazem!

Nowy aparat gorzełniany „Vacuum”

Według dotychczasowego systemu przetwarzania spirytów płodów na spiryt, a mianowicie do robienia zacieru, akcji zkonkrowania srotych produktów, tj. przemianienia sroty na cukier, używa się powszechnie w gorzełnicach paracy, górnokutów albo kosa Werselkiego, kadzi zacieru i kłosa.

Nowy aparat „Vacuum” wynalazony jest przez Hollefelda, niemieckiego patentu, a patent przyniesiony na imię Haselacha, wstrząsnął dła Galicji. Bokuwiny jest p. Walek Koloński, inżynier cukierni w Krakowie. — Aparat ten zastępuje cztery poprzednie przyrządy gorzełniania. Główna myśl, którą się kierował wynalazca, opiera się na gotowaniu ziemiaków, kurkurydy, żyta itp. przy wysokim ciśnieniu pary w szczelnym zamknięciu kole kelasnym, na różnym ciśnieniu mieszania za pomocą odpowiednio umieszczonych wzmocnionych wałków. Wzrostem ciśnienia kadzi robota do parobrania temperatury na zasadzie próżni przez wpuśczenie w ręk o sobo ustawionej pompy pneumatycznej.

W tych gorzełnicach, gdzie aparat „Vacuum” jest w rchu, rezultat w wydajkach spirytus okazał się tego rodzaju, że wynalazek ten stanowi bez wątpienia największą epokę w rozwoju sztuki gorzełniczej, i już dziś można uważać stanowiącą historyczny nasz rodak — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

W tych gorzełnicach, gdzie aparat „Vacuum” jest w rchu, rezultat w wydajkach spirytus okazał się tego rodzaju, że wynalazek ten stanowi bez wątpienia największą epokę w rozwoju sztuki gorzełniczej, i już dziś można uważać stanowiącą historyczny nasz rodak — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

W tych gorzełnicach, gdzie aparat „Vacuum” jest w rchu, rezultat w wydajkach spirytus okazał się tego rodzaju, że wynalazek ten stanowi bez wątpienia największą epokę w rozwoju sztuki gorzełniczej, i już dziś można uważać stanowiącą historyczny nasz rodak — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

W tych gorzełnicach, gdzie aparat „Vacuum” jest w rchu, rezultat w wydajkach spirytus okazał się tego rodzaju, że wynalazek ten stanowi bez wątpienia największą epokę w rozwoju sztuki gorzełniczej, i już dziś można uważać stanowiącą historyczny nasz rodak — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

W tych gorzełnicach, gdzie aparat „Vacuum” jest w rchu, rezultat w wydajkach spirytus okazał się tego rodzaju, że wynalazek ten stanowi bez wątpienia największą epokę w rozwoju sztuki gorzełniczej, i już dziś można uważać stanowiącą historyczny nasz rodak — p. Józefie Brandta z Monachium, przedstawiający „Oswobowienie Wiednia przez Sobieskiego”. Owi zeszeliśmy, którzy już mieli sposobność oglądać do archiwola, z wielkimi odzwajają się pochwałami — ja nie mogąc się zaliczać do rzędu tych zeszeliśmy, zmuszony jestem bliższe szczegóły do następnego odczytu sprawozdania.

